

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na to, iż zgłoszony do rejestracji znak towarowy posiada charakter odróżniający w stopniu minimalnym, jaki wymagany jest do jego rejestracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2008 r. — Melli Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-332/08)

(2008/C 247/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Melli Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Gordon, QC, M. Hoskins, Barrister, i T. Din, Solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności sekcji B pkt 4 załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE dotyczącej środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy on Melli Bank plc;
- w wypadku, gdy Sąd stwierdzi, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia ma moc bezwzględnie obowiązującą, stwierdzenie, iż art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) Rady nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu jest przepisem, którego nie można wykonać;
- obciążenia Rady poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania w sprawie niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie wnosi o stwierdzenie nieważności części decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. ⁽¹⁾ w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim skarżąca została dołączona do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów oraz organów, których środki i zasoby gospodarcze zostały na podstawie tego przepisu zamrożone. Skarżąca zaskarża te samą decyzję w sprawie T-246/08 Melli Bank przeciwko Radzie. ⁽²⁾

Na poparcie skargi w niniejszej sprawie skarżąca podnosi, że Rada nie wykonała swojego obowiązku w zakresie uzasadnienia, ponieważ nie podała żadnej indywidualnej i szczególnej przyczyny, dla której zamieściła w wykazie skarżącą. Skarżąca twierdzi, że została zamieszczona w wykazie, nie dlatego że sama była zaangażowana we wspieraniu działalności jądrowej Iranu, lecz tylko dlatego, że jest spółką zależną spółki dominującej, co do której przypuszcza się, że jest ona zaangażowana w takiego rodzaju działalność.

Skarżąca podnosi następnie, żart. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 ⁽³⁾ miałby być interpretowany jako nakładający na Radę obowiązek zamieszczenia w wykazie wszystkich spółek zależnych posiadanych lub kontrolowanych przez spółkę dominującą, która sama została zamieszczona w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów oraz organów, których środki i zasoby gospodarcze zostały zamrożone, należałoby stwierdzić, że przepisu tego nie można wykonać, ponieważ narusza on zasadę proporcjonalności.

Skarżąca twierdzi, że obowiązkowe zamieszczenie spółki zależnej nie jest konieczne i jest nieodpowiednie dla osiągnięcia celów rozporządzenia, ponieważ zamieszczenie spółki dominującej zakazuje spółce zależnej z siedzibą w Unii Europejskiej, otrzymywania poleceń od spółki dominującej, które mogłyby bezpośrednio lub pośrednio obchodzić skutki zamieszczenia w wykazie spółki dominującej.

Skarżąca twierdzi wreszcie, iż art. 7 ust. 2 lit. d) rzeczonego rozporządzenia Rady powinien być interpretowany jako dający Radzie uprawnienie dyskrecjonalne do zamieszczenia w wykazie spółki zależnej zamieszczonej spółki dominującej, nie zaś jako nakładający na Radę obowiązek w tym zakresie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 2008 C 197, s. 34.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 lipca 2008 r. — Hôtel Cipriani przeciwko Komisji

(Sprawa T-254/00 R)

(2008/C 247/46)

Język postępowania: włoski

Prezes Sądu zarządził wykreślenie sprawy.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 lipca 2008 r. — Cornwell przeciwko Komisji

(Sprawa T-102/04) ⁽¹⁾

(2008/C 247/47)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004.